

РЕШЕНИЕ

№ 7040

гр. София, 20.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7767** по описа за **2023** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на И. Х. М. срещу Решение от 05.05.2023 г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8-ми състав по НАХД № 9537/2022г., с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № СОА22-РД11-44/31.01.2022г., издадено от Заместник кмет на Столична община, направление „Транспорт и градска мобилност“, с което на основание чл.178е от Закона за движение по пътищата (ЗДвП,) за нарушение на чл. 94, ал.3 от ЗДвП., на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50лв.

В жалбата са изложени доводи за неправилност и необоснованост на обжалваното решение, както и за допуснати съществени процесуални нарушения. Излагат се подробни твърдения относно постановяване на решението без изясняване на фактите и обстоятелствата по делото. Твърди се, че не е бил установен действителния извършител на нарушението. Моли съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и потвърденото с него наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован се явява лично, като заявява, че поддържа подадената жалба. Моли същата да бъде уважена по съображения,

изложени в нея и представя писмени бележки.

Ответникът по касация - Заместник кмет на Столична община, направление „Транспорт и градска мобилност“, не се явява, представлява се от юрк. П., която оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Изразява становище, че изложените твърдения в нея са неоснователни и недоказани, като представения снимков материал е неотносим, понеже е съставен две години след административното нарушение. Поддържа съжденията си в отговора на касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор В. изразява становище, че следва решението на СРС да бъде потвърдено.

Съдът, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди, както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

СРС е приел, че на 16.12.2021 г. И. Х. М. е паркирал върху тротоара на място неопределено за паркиране на ППС в [населено място], на [улица] до [жилищен адрес] в посока на движение към [улица] собствения си лек автомобил „Сузуки А.“ с рег. [рег. номер на МПС]. Тази действия били възприети от св. А. А., който констатирал спрелия върху тротоара автомобил и отсъствието на водача и съставил фиш серия СО № 9049094/17.11.2021 г. по реда на чл. 186 от ЗДвП., а на водача била наложена глоба в размер на 50 /петдесет/ лева, за извършено нарушение на чл. 94, ал. 3 ЗДвП. След като узнал за фиша, И. Х. М. депозирал срещу него писмено възражение с вх. № Ж-680/19.11.2021 г. по описа на ЦГМ.

В тази връзка и на основание чл. 186, ал. 2 ЗДвП, на 16.11.2021 г. бил съставен Акт за установяване на административно нарушение/АУАН/ серия А, бланков № 000456.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление /НП/ изх. СОА22-РД11-44/31.01.2022г. на заместник кмет на Столична община, с което на М. на основание чл. 22, ал. 5 от ЗМСМА във вр. с чл. 178е от ЗДвП. и чл. 53, ал. 1 от ЗАНН е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лв. за нарушение на чл.94, ал.3 от ЗДвП.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят Н. Г., като дадените показания са намерили отражение в изясняването на спора от фактическа страна, както и свидетелите В. И., М. М. и А. А..

За да потвърди НП, въззивната инстанция е обусловила изводи, че АУАН е съставен, респ. НП е издадено от компетентни органи, съобразно разпоредбите на чл.189, ал.1 и чл.167, ал.2 от ЗДвП. и приложената заповед за определяне на служби за контрол и длъжностни лица към същите, респ. чл.189, ал.12 от ЗДвП, в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен материалният закон.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение.

Решението е правилно, а релевираните с касационната жалба касационни основания и възражения-неоснователни. СРС въз основа на съвкупна преценка на събраните по

делото и обсъдени в мотивите към решението доказателства е достигнал до правилен извод, че АУАН е съставен, а НП – издадено при спазване на процесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон. Мотивирал е въз основа на кои факти, обстоятелства и доказателства е направил извод, че извършването на вмененото на санкционираното лице административно нарушение е установено по несъмнен начин. Оценени са съдържащите се в административно-наказателната преписка писмени доказателства, както и събраните показания на разпитаните свидетели.

При издаване на атакуваното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на касатора. Разпоредбите на чл. 42, т. 3-5 и чл. 57, ал. 1, т. 5-7 от ЗАНН, регламентиращи формата и съдържанието на АУАН и НП, са спазени. Безспорно са установени нарушителят и извършеното от него нарушение, посочени са обстоятелствата, при които е извършено съставомерното по чл. 6 ЗАНН деяние, както и доказателствата, които го потвърждават. Посочено е мястото на извършване на нарушението – [населено място], на [улица] до бл. 185.

Неоснователно е твърдението, че съдът превратно е тълкувал събраните по делото доказателства. Съгласно нормата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП. редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Както се посочи, относимите факти и обстоятелства относно това нарушение са изяснени и се потвърждават от съдържанието на акта за установяване на административно нарушение, редовно съставен и ползващ се с презумптивна доказателствена сила по чл. 189, ал. 2 от ЗДвП. В хода на административно – наказателното производство, по никакъв начин не са опровергани фактическите констатации на административния орган. По делото е установено, че актосъставителят лично е възприел извършеното нарушение, като показанията му като свидетел в съдебното производство напълно съответстват на писмените доказателства по делото. При разпита му актосъставителят уточнява, че приложеният снимков материал е изготвен от него, в качеството му на служебното лице. В процесния случай актосъставителят се е подписал под съдържащите се в АУАН констатации, относно фактическата обстановка при извършване на нарушението, като и показанията му пред СРС безпротиворечиво и категорично подкрепят административно-наказателното обвинение. В тази връзка следва да се има предвид, че касаторът не е ангажирал, нито посочил доказателства, оборващи тези констатации, поради което и същите правилно са възприети и подведени под съответната правна норма. Съставения АУАН има доказателствена тежест за посочените в него фактически положения и при положение, че в хода на производството не се представят доказателства от жалбоподателя за установяване на други факти по делото. Оспорването на фактическите констатации няма стойност, доколкото не се навеждат други фактически твърдения за случилото се, които да се докажат по надлежен ред с допустими и относими доказателства. Направеното описание на установеното нарушение съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при които тези елементи са осъществени.

В разпоредбата на чл. 94, ал. 3 ЗДвП. е предвидена възможност за паркиране на моторни превозни средства с допустима максимална маса до 2.5 тона върху тротоарите, но при определени условия. Първото условие е паркирането да става само на определените от собствениците на пътя или администрацията места, успоредно на

оста на пътя, а второто откъм страната на сградите да остава разстояние най-малко 2 метра за преминаване на пешеходци. Правилен е изводът на СРС, че в случая не е изпълнено първото условие, тъй като мястото върху тротоара, където е бил паркиран автомобилът, не е сред определените за паркиране от Столична община, т.е. сред разрешените за паркиране по смисъла на чл. 178е ЗДвП. Поради това е без значение дали е спазено второто изискване за отстояние на паркирания автомобил, както и дали е затруднявал преминаването на пешеходците. Основният факт, подлежащ на доказване може да се установява с всички регламентирани в НПК доказателствени средства. В конкретния случай е проведено пълно доказване на този факт.

Процесното нарушение се установява категорично и от приложения снимков материал, от който ясно личи, че автомобилът е паркирал на тротоара на място, където пречи на преминаването на пешеходците. Установяването на подобно нарушение дава основание за налагане на административно наказание по чл. 178е от ЗДвП.

Касаторът е субект на отговорността по чл. 186, ал. 3 от ЗДвП, тъй като фишът за неправилно паркиране в отсъствие на нарушителя се издава на собственика на моторното превозно средство. При съставяне на акт за установяване на административно нарушение, наказание се налага на собственика на моторното превозно средство, ако не посочи на кого е предоставил управлението му - чл. 188, ал. 1 ЗДвП, както е в случая. В този смисъл правилно е ангажирана отговорността на М.. Във възражението срещу издадения фиш М. не е посочил, че не той, а някой друг водач е извършил нарушението със собствения му автомобил.

Съгласно § 6, т. 6 от ДР на ЗДвП, "Тротоар" е изградена, оградена или очертана с пътна маркировка надлъжна част от пътя, ограничаваща платното за движение и предназначена само за движение на пешеходци. В случая, видно от представения снимков материал, касатора е паркирал автомобила си на място, което е тротоар, по смисъла на даденото от законодателя легално определение, тъй като представлява изградена надлъжна част от пътя, която ограничава платното за движение и е предназначена само за движение на пешеходци.

Правилно е приложена, кореспондиращата на извършеното нарушение, санкционна норма на чл. 178е ЗДвП, която определя наказание глоба от 50 до 200 лева за лице, което паркира пътно превозно средство в паркове, градини, детски площадки, площи, предназначени само за пешеходци, и на тротоари в населените места извън разрешените за това места.

Предвид липсата на касационни основания за отмяна на решението на СРС, същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН на ответника се дължат разноски. В съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.63д, ал.5 ЗАНН във вр. с чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът определя размер на юрисконсултско възнаграждение - 80 /осемдесет/ лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, I - ви касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 05.05.2023 г., постановено от Софийски районен съд,

Наказателно отделение, 8-ми състав по НАХД № 9537/2022г.

ОСЪЖДА И. Х. М., ЕГН: [ЕГН] да заплати на Столична община, сумата 80 /осемдесет/ лева – разноси по делото.

Решението не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.